

Kara Gece

– Hüseyin Yanmaz · 15 Aralık 2016

akşam olur tek tek gider gemiler boğazım düğümleir o an başlar çilem ağrı vurur göğsüme gözlerim ağlar ben ölürüm yıllar oldu sen gideli akşamlardan uzağım rüzgardan vaz geçtim gölgem düşüyor omuzlarıma yerden kalkamıyorum ben ölüyüm sanki ne zor geliyor bana seni beklemek yıllardır ben bu şehri hiç sevmedim yemin olsun ki sor beni martılara yüreğimde hep sen vardın az önce gemiler gitti bak yine kanat çırpıyor martılar gözyaşlarım akıyor içime ey istanbul duy sesimi diye türkü söylüyorum seni gördüm uzakta olsa suya yansıyordu içimdekiler bakışlarım sabahı bekliyor oysa ne güzeldi küçüklüğümün mevsimleri şimdi akşamın sehrinde suskun olur dersin martılar içimde bir hüzün tedirgin halim kulağında hep uğultu tutundum yine duvarlara sokaklar uzanıyor canım yanıyor yorgun düştüm bugün yine ben kara geceye... Hüseyin YANMAZ 23/09/2016